

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego funkcjonowania Europejskich Urzędów Nadzoru i Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF)

(COM(2014) 509 final)

oraz sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS)

(COM(2014) 508 final)

(2015/C 251/07)

Sprawozdawca: Carmelo CEDRONE

Dnia 8 sierpnia 2014 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego funkcjonowania europejskich urzędów nadzoru i Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF)

(COM(2014) 509 final)

oraz

sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS)

(COM(2014) 508 final).

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 3 lutego 2015 r.

Na 505. sesji plenarnej w dniach 18–19 lutego 2015 r. (posiedzenie z dnia 18 lutego 2015 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 166 do 5 (11 osób wstrzymało się od głosu) przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Komitet przyjmuje z zadowoleniem wytyczne Komisji⁽¹⁾ i zgadza się z koniecznością podjęcia działań naprawczych, których celem jest poprawa funkcjonowania Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF). Uważa również, że konieczne jest propagowanie systemowego podejścia średnio- lub długoterminowego poprzez przyspieszenie opracowywania rozwiązań strukturalnych, które mogą jak najlepiej zrationalizować działalność europejskich urzędów nadzoru. Jest zdania, że pierwszoplanowe znaczenie ma to, by nowe ramy nadzorcze i regulacyjne zapewniały stabilność systemu finansowego i wzrost gospodarczy, działając w sposób antycykliczny, oraz by hamowały asymetryczny rozwój równoległego systemu bankowego.

1.2. Komitet uważa, że trzeba zwiększyć skuteczność działań Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i europejskich urzędów nadzoru. W tym celu uważa za konieczne dokonanie przeglądu uprawnień regulacyjnych europejskich organów nadzoru i konkretnego stosowania **analizy kosztów i korzyści, struktury zarządzania i procesów** decyzyjnych stosowanych przez ERRS i europejskie urzędy nadzoru, a także ich instrumentów operacyjnych i całościowej struktury ESNF.

1.3. Komitet jest zdania, że działania naprawcze powinny mieć głównie na celu **minimalizację procyklicznego wpływu** przepisów dotyczących nadzoru i **konfliktów interesu** między UE a państwami członkowskimi, a także **optymalizację stosunku kosztów do korzyści** w systemie nadzoru oraz **ochronę konsumentów** przed ewentualnymi nieuczciwymi praktykami pośredników. Komitet uważa, że na obecnym etapie wciąż otwarte pozostają dwie kwestie:

a) czy nowy mechanizm nadzoru mógłby wymagać nadmiernych regulacji mających negatywny wpływ na elastyczność operacyjną banków i koszty zarządzania nimi;

⁽¹⁾ COM(2014) 508 final i COM(2014) 509 final, 8 września 2014 r.

b) czy możliwe jest uniknięcie, a przynajmniej ograniczenie niebezpieczeństwa nowego kryzysu i uczynienie systemu finansowego bardziej skutecznym, bezpieczniejszym i bardziej przejrzystym, chroniąc w ten sposób klientów/konsumentów.

1.4. **Co się tyczy ERRS** i zarządzania nią, Komitet z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by na stanowisku **przewodniczącego** zatwierdzić **prezesa EBC** i aby przewidzieć **nową funkcję dyrektora zarządzającego**, któremu powierzono by zadania operacyjne i kontakty między przewodniczącym a Radą Generalną, uwzględniając również potencjalne konflikty interesu. Jeżeli chodzi o zmianę składu jakościowo-ilościowego organów ERRS, Komitet uważa, że chociaż jest ona stosowna, należy się zastanowić nad zagwarantowaniem reprezentatywności państw członkowskich w Radzie Generalnej i nad zwiększeniem niezależności członków Komitetu Naukowego.

1.5. W odniesieniu do funkcji i procedur przyjętych przez ERRS Komitet uważa, że konieczne jest wdrożenie pewnych form **koordynacji między ERRS, EBC i jednolitym mechanizmem nadzorczym**, i podkreśla jednocześnie specyfikę Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego zarówno pod względem jej zdolności do reprezentowania krajów spoza strefy euro, jak i zakresu kompetencji obejmującego cały system finansowy. Opowiada się za większym **udziałem ERRS w procesie legislacyjnym** dotyczącym kwestii leżących w jej kompetencjach, a także za ściślejszą koordynacją z europejskimi urzędami nadzoru.

1.6. Jeżeli chodzi o europejskie urzędy nadzoru, Komitet uważa, że trzeba podjąć działania naprawcze w celu przyjęcia środków zgodnych z interesem UE. W związku z tym jest zdania, że konieczne jest **zapewnienie tym urzędom systemu zarządzania umożliwiającego skuteczne wykorzystanie wzajemnych konsultacji i wiążącej mediacji z myślą o konwergencji systemów i ugruntowaniu się kultury wspólnego nadzoru**.

1.7. Co się tyczy funkcji regulacyjnej europejskich urzędów nadzoru, Komitet uważa, że muszą jej towarzyszyć bardziej przejrzyste procedury, również w odniesieniu do konsultacji publicznych inicjowanych przez organy, tak by **bardziej włączyć przedstawicieli konsumentów i pracowników tego sektora**. Jest ponadto zdania, że niezbędny jest **większy udział europejskich urzędów nadzoru w opracowywaniu prawa pierwotnego**. Ściślejszą koordynację między europejskimi urzędami nadzoru, a także między nimi a ERRS, trzeba zapewnić poprzez zwiększenie **roli Wspólnego Komitetu**.

1.8. Komitet uważa, że należy dokonać **racjonalizacji kosztów strukturalnych i organizacyjnych europejskich urzędów nadzoru**. Powinien jej towarzyszyć przejrzysty proces przyjmowania na siebie odpowiedzialności, którego celem byłaby racjonalizacja pod względem logistycznym i operacyjnym.

1.9. Komitet uważa, że udoskonalenie umiejętności przewidywania ryzyka gospodarczo-finansowego wymaga, by ESNF nawiązał owocne kontakty z innymi organami krajowymi i międzynarodowymi w celu wspólnego zarządzania ryzykiem systemowym.

1.10. *Streszczenie propozycji Komitetu*

1.10.1. *Jednolity rynek*: promowanie działań ułatwiających koordynację ESNF z nową strukturą jednolitego mechanizmu nadzorczego oraz mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, by przyczynić się do rozwoju wydajnego i skutecznego europejskiego systemu nadzoru finansowego.

1.10.2. *Uproszczenie, przejrzystość i skuteczność*: racjonalizacja funkcji regulacyjnych instytucji ESNF w celu uproszczenia zbioru przepisów oraz zapewnienia większej przejrzystości i skuteczności procesów.

1.10.3. *Zarządzanie*: promowanie strategii średnioterminowej, której celem jest przeprowadzenie procesu konsolidacji organizacyjnej i funkcjonalnej organów nadzoru, co może prowadzić do korzyści skali i zakresu, wraz z oceną pomysłu powołania jednej siedziby i przyjęcia podejścia dualistycznego.

1.10.4. *UGW*: wsparcie mechanizmów mających na celu promowanie priorytetów krajów strefy euro ze szczególnym uwzględnieniem rynku bankowego i jednolitego mechanizmu nadzorczego, który przewiduje konkretne procedury przyłączenia się krajów spoza strefy euro.

1.10.5. EKES uważa, że na podstawie danych zawartych w niniejszej opinii:

- a) Komitet naukowy ERRS i odpowiednie komitety lub grupy ekspertów europejskich urzędów nadzoru powinny – po uzyskaniu opinii grup zainteresowanych podmiotów – przedstawić krótkie, konkretne propozycje poprawy;
- b) jednocześnie zaś Komisja Europejska powinna ocenić możliwość rozwiązań o bardziej strukturalnym charakterze w odniesieniu do organizacji ESNF i mechanizmów finansowania przez władze.

2. Kontekst

2.1. Kryzys gospodarczo-finansowy w Europie zwrócił uwagę na konieczność ponownego zastanowienia się nad ramami nadzoru i regulacji pośredników bankowych i finansowych. Duży nacisk położono na funkcjonalność ESNF i skuteczność działania instytucji, które go tworzą.

2.2. Na podstawie zaleceń zawartych w raporcie de Larosièrè'a z 2009 r.⁽²⁾ Komisja sporządziła cały pakiet środków mających na celu zwiększenie współzależności i koordynacji między krajowymi organami nadzoru oraz podniesienie wagi nadzoru makroostrożnościowego.

2.3. W styczniu 2010 r. EKES sporządził opinię w sprawie rozporządzeń ustanawiających ERRS i europejskie urzędy nadzoru⁽³⁾. Przypominając znaczenie jednego systemu nadzoru systemu finansowego w Unii Europejskiej, w opinii zawarto również konkretne wskazówki w sprawie zmiany rozporządzeń ustanawiających ERRS i europejskie urzędy nadzoru.

2.4. W drodze odpowiednich rozporządzeń w 2010 r. Parlament Europejski i Rada ustanowiły Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) oraz trzy europejskie urzędy nadzoru, tj. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), które wraz ze Wspólnym Komitetem Europejskich Urzędów Nadzoru i Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) tworzą Europejski System Nadzoru Finansowego (ESNF).

2.5. ESNF rozpoczął działalność w styczniu 2011 r., a rozporządzenia dotyczące instytucji ESNF⁽⁴⁾ przewidywały zobowiązanie Komisji do opublikowania sprawozdania z działalności ERRS i europejskich urzędów nadzoru w ciągu trzech pierwszych lat działalności rozpoczętej w styczniu 2011 r.

2.6. By wypełnić przydzielone jej zadanie, Komisja zorganizowała wysłuchanie publiczne (w maju 2013 r.) i konsultacje publiczne (kwiecień – lipiec 2013 r.) w celu dokonania przeglądu ESNF.

2.7. Na podstawie wyników udziału zainteresowanych stron, samooceny sporządzonej przez europejskie urzędy nadzoru⁽⁵⁾, rezolucji Parlamentu Europejskiego z marca 2014 r. w sprawie przeglądu ESNF⁽⁶⁾ i badań przeprowadzonych przez MFW⁽⁷⁾ i przez Parlament Europejski⁽⁸⁾ Komisja sporządziła dwa oddzielne sprawozdania, których tematem były, odpowiednio, ERRS oraz europejskie urzędy nadzoru i ESNF.

3. Uwagi ogólne

3.1. Niniejsza opinia w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących działalności ERRS i europejskich urzędów nadzoru została sporządzona na podstawie oceny działań ERRS i europejskich urzędów nadzoru oraz przyspieszenia procesu jednolitego nadzoru w ubiegłym roku.

3.2. Komitet wielokrotnie opowiadał się za ESNF i wyraża ponownie uznanie dla działań prowadzonych przez ERRS i europejskie urzędy nadzoru w ciągu 3 pierwszych lat działalności.

3.3. Zarówno na płaszczyźnie organizacji i zarządzania, jak i procesów i instrumentów operacyjnych stwierdzono możliwość usprawnienia Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego. EKES aprobejuje obszary potencjalnego działania wskazane przez Komisję w jej sprawozdaniach. Wskazuje ponadto na konieczność przyjęcia średnio- lub długoterminowej wizji systemowej i rozwinięcia propozycji dotyczących ochrony konsumentów i pracowników.

⁽²⁾ Raport grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego z 25 lutego 2009 r.: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁽³⁾ Dz.U. C 339 z 14.12.2010, s. 34-40.

⁽⁴⁾ Rozporządzenia UE: 1092/2010, 1093/2010, 1094/2010, 1095/2010 z 24 listopada 2010 r., Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ Wspólny Komitet (JC 2012, 100), *Self Assessment Report of the European Supervisory Authorities*, 21 grudnia 2012 r. (dokument tajny).

⁽⁶⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące oceny Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF).

⁽⁷⁾ MFW, *Financial Sector Assessment Program at EU Level*, marzec 2013 r.

⁽⁸⁾ PE 507.490 (w sprawie ERRS) i PE 507.446 (w sprawie europejskich urzędów nadzoru), październik 2013 r.

3.4. EKES uważa, że funkcjonowanie ERRS unaocznilo konieczność zastanowienia się nad innym składem jakościowo-ilościowym jej organów – Rady Generalnej, Komitetu Sterującego, Doradczego Komitetu Technicznego oraz Doradczego Komitetu Naukowego, a także opracowania metody mianowania drugiego przewodniczącego rady w związku z końcem pierwszej kadencji, który przewiduje się na grudzień 2015 r. Z proceduralnego punktu widzenia wskazano możliwości poprawy zarówno sposobów udziału rady w procedurze ustawodawczej, jak i w wewnętrznych procedurach decyzyjnych.

3.5. EKES uważa, że funkcjonowanie europejskich urzędów nadzoru dowiodło, że konieczne jest ponowne rozważenie funkcji regulacyjnej i nadzorczej, rozwinięcie funkcji ochrony konsumentów i dokonanie przeglądu składu organów w celu lepszego zrównoważenia interesów UE z interesami poszczególnych krajów. Złożona struktura nadzoru okazała się tematem potencjalnych rozważań zarówno z punktu widzenia mechanizmów finansowania różnych organów, jak i struktury logistycznej i samego modelu nadzoru. W tym względzie podkreśla się kwestię racjonalizacji siedzib i racjonalizacji organizacyjnej według funkcji i zakresu kompetencji.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS)

4.1.1. Komitet uważa, że ERRS może nadal odgrywać znaczącą rolę w zapobieganiu ryzyku systemowemu, również po wprowadzeniu jednolitego mechanizmu nadzorczego, z co najmniej trzech przyczyn: a) przyjęcie wspólnego nadzoru wymaga ściślejszej koordynacji, również między rynkami finansowymi innymi niż bankowy, b) nadzór nad dużymi grupami bankowymi o znaczeniu systemowym promuje rolę ERRS również z punktu widzenia kontaktów z EBC, c) udział w ERRS przedstawicieli z krajów należących do strefy euro i spoza niej umożliwia jej odgrywanie roli stabilizującej, która wpływa również na czynniki zewnętrzne wobec unii walutowej. W tym wypadku Komitet jest zdania, że zmiany zarządzania i procesów wewnętrznych mogą poprawić funkcjonowanie ERRS i jej interakcje z europejskimi urzędami nadzoru i EBC.

4.1.2. Komitet opowiada się za innym składem ilościowo-jakościowym organów ERRS. Uważa niemniej, że należy się zastanowić nad wpływem, jakie rozwiązanie polegające na zmniejszeniu liczby członków Rady Generalnej może mieć na reprezentację poszczególnych państw członkowskich. Ewentualnemu zmniejszeniu liczby członków Rady powinno towarzyszyć tworzenie tematycznych komitetów i grup roboczych. Komitet uważa ponadto, że niezbędne jest zapewnienie wyważonej reprezentacji różnych zainteresowanych stron, między innymi poprzez zwiększenie roli Komitetu Naukowego. Z tego punktu widzenia pomysł połączenia tego komitetu z Doradczym Komitetem Technicznym nie wydaje się stosowny.

4.1.3. Komitet uważa, że większą skuteczność działania ERRS można wesprzeć, realizując scenariusz zaproponowany przez Komisję, czyli zatwierdzając prezesa EBC na stanowisku jej przewodniczącego i przewidując nową funkcję dyrektora zarządzającego, który wykonywałby zadania operacyjne i stanowiłby łącznik między przewodniczącym a Radą Generalną.

4.1.4. Komitet uważa, że konieczne jest zwiększenie udziału ERRS w procesie ustawodawczym poprzez wprowadzenie jasnych mechanizmów konsultacji z ERRS przed przyjęciem wniosków ustawodawczych w istotnych kwestiach. W tym względzie popiera możliwość formalnego udziału przedstawiciela ERRS w Radzie ECOFIN i Komitecie Ekonomiczno-Finansowym według metod i zasad, które należałoby określić.

4.1.5. Skuteczność działania ERRS powinna się zwiększyć dzięki sprawniejszemu i szybszemu procesowi decyzyjnemu. Komitet uważa, że trzeba ją zachęcić do powierzenia Komitetowi Naukowemu samooceny własnego procesu wewnętrznego w celu zaproponowania alternatywnego modelu, bardziej przydatnego z punktu widzenia dynamiki systemu finansowego. Jest również zdania, że ERRS powinna przyjąć procedury mające na celu rozwinięcie działań następczych w stosunku do ostrzeżeń i zaleceń.

4.1.6. Działalność ERRS powinna opierać się na intensywniejszych kontaktach z innymi europejskimi organami, zwłaszcza z różnymi europejskimi urzędami nadzoru. Komitet uważa, że należy zwrócić się do ERRS, by w krótkim czasie przyjęła propozycję przedstawiającą sposoby komunikacji i wymiany danych między różnymi instytucjami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego. Wskazuje ponadto na konieczność wprowadzenia pewnych form koordynacji między ERRS a tworzącymi ją krajowymi organami nadzoru makroostrożnościowego, między innymi w celu uniknięcia podwójnej reprezentacji w ERRS. Uważa również, że niezbędne jest stworzenie podstaw owocnych kontaktów między ERRS a EBC w związku z przydzielonymi EBC nowymi kompetencjami w zakresie nadzoru makroostrożnościowego.

4.2. Europejskie urzędy nadzoru (ESA) i Europejski System Nadzoru Finansowego (ESNF)

4.2.1. Komitet uważa, że lepsze funkcjonowanie europejskich urzędów nadzoru wymaga wprowadzenia pewnych zmian do obecnej struktury instytucjonalnej i operacyjnej. Jego zdaniem konieczne są zwłaszcza działania zwiększające skuteczność funkcji regulacyjnej, a także funkcji dotyczącej ochrony konsumentów, zarządzania i procedur. Trzeba również przewidzieć korektę mechanizmów finansowania organów i ich struktury organizacyjnej.

4.2.2. Funkcji regulacyjnej muszą towarzyszyć bardziej przejrzyste procesy zapewniające odpowiedniejszy harmonogram etapów konsultacji publicznych i analizy oddziaływania, które łączyłyby podejście statystyczno-księgowo z jakościowym. W tym względzie Komitet uważa, że europejskie urzędy nadzoru powinny ustanowić skuteczne mechanizmy interakcji z przedstawicielami konsumentów i pracowników sektora. Jego zdaniem konieczny jest większy udział europejskich urzędów nadzoru w procesie opracowywania prawodawstwa pierwszego poziomu. Sądzi, że przed przyjęciem wniosków ustawodawczych w istotnych kwestiach niezbędne jest zastosowanie przejrzystego mechanizmu konsultacji z europejskimi urzędami nadzoru, który może ułatwić Parlamentowi i Komisji ocenę skutków przedsięwziętych środków i przyjęcie wytycznych dotyczących harmonogramu w celu ich starannego i skutecznego wdrożenia. Komitet popiera ponadto możliwość zapewnienia formalnego udziału przewodniczących europejskich urzędów nadzoru w Radzie ECOFIN.

4.2.3. Komitet popiera zachętę Komisji dla europejskich urzędów nadzoru, by w ramach obecnego zarządzania wzmocniły funkcje i mechanizmy zapewniające podjęcie terminowych kroków służących interesowi całej UE. Trzeba przede wszystkim wykorzystać mechanizm pozasądowego rozwiązywania sporów między organami krajowymi, wyjaśniając jego obecne funkcjonowanie i oceniając ewentualne działania naprawcze.

4.2.4. Komitet uważa, że w perspektywie średnioterminowej stosowne byłoby dokonanie oceny korekt strukturalnych obecnego zarządzania europejskimi urzędami nadzoru, polegających na rozwinięciu niezależnej reprezentacji na różnych szczeblach decyzyjnych.

4.2.5. Działalność każdego z organów powinna opierać się na ściślejszej koordynacji z działaniami innych europejskich urzędów nadzoru. Komitet uważa, że urzędy powinny utworzyć komitet lub grupę ekspertów, w celu szybkiego przeprowadzenia samooceny, której celem byłoby skuteczniejsze wykorzystanie mechanizmu wzajemnej oceny, wzmocnienie roli Wspólnego Komitetu oraz opracowanie jasnych procesów koordynacji i wymiany danych. EKES uważa, że przydatne byłoby zobowiązanie europejskich urzędów nadzoru do szybkiego zracjonalizowania własnych działań poprzez sporządzenie zaleceń dotyczących ewentualnej reorganizacji kompetencji nadanych poszczególnym organom i Wspólnemu Komitetowi.

4.2.6. Koordynacja między europejskimi urzędami nadzoru powinna opierać się na równoważnym systemie funkcji i uprawnień. Komitet uważa, że przydatne byłoby umożliwienie im stosowania testu warunków skrajnych na podstawie modelu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Koordynacja między europejskimi urzędami nadzoru powinna należycie uwzględniać różny stopień integracji i harmonizacji poszczególnych nadzorowanych sektorów na szczeblu UE.

4.2.7. Komitet popiera fakt, że Komisja kładzie nacisk na konieczność ściślejszej współpracy europejskich urzędów nadzoru w kwestii ochrony konsumentów, ze szczególnym uwzględnieniem charakteru oferowanych produktów i ich zgodności z profilem klientów. Jednocześnie konieczne jest rozwinięcie działań na rzecz edukacji finansowej. Uważa ponadto, że należy wyraźnie poszerzyć zadania europejskich urzędów nadzoru o ochronę pracowników sektora, zwłaszcza jeżeli chodzi o wpływ modeli sprzedaży i systemów wynagrodzenia stosowanych przez pośredników finansowych. Proponuje w związku z tym, by urzędy zaplanowały przyjęcie kodeksu etycznego dotyczącego ich własnej działalności, a także coroczną publikację wspólnego sprawozdania europejskich urzędów nadzoru na temat ochrony konsumentów i pracowników. Komitet uważa, że w tych dziedzinach Wspólny Komitet powinien odgrywać zasadniczą rolę, dążąc do ujednolicenia standardów ochrony konsumentów i pracowników tego sektora w różnych obszarach kompetencji poszczególnych organów.

4.2.8. W świetle zadań powierzonych ESA i najnowszych kierunków rozwoju rynków finansowych niezbędne jest:

- a) wzmocnienie uprawnień ESA oraz ich koordynacji w dziedzinie finansowania sprzyjającego włączeniu społecznemu, w szczególności mikrokredytów i inwestowania zaangażowanego społecznie (*impact investing*), w tym poprzez większe zaangażowanie ekspertów i przedstawicieli sektora w Komitecie Naukowym ERRS i w grupach zainteresowanych stron europejskich urzędów nadzoru;

b) wzmocnienie roli Wspólnego Komitetu i przyjęcie przez niego szybkich i skutecznych procedur, a także wzmocnienie kadry europejskich urzędów nadzoru w organach przygotowawczych.

4.2.9. Co się tyczy sposobów finansowania europejskich urzędów nadzoru, Komitet uważa, że proces przechodzenia na model finansowania, którego podstawą są środki prywatne powinno się oceniać w oparciu o dokładną analizę ich zalet i potencjalnych wad. Komitet proponuje, by możliwość zwiększenia części budżetów europejskich urzędów nadzoru pozyskiwanej z opłat i podatków uznać za rozwiązanie przejściowe odnoszące się do okresu pięciu lat, przy czym dodatkowe środki, które zostałyby ewentualnie przyznane byłyby przeznaczone na pokrycie wyższych kosztów związanych z europejskimi organami nadzoru. Komitet wzywa Komisję do przeprowadzenia podczas tego pięcioletniego okresu przejściowego również analizy wpływu w celu oceny alternatywnych mechanizmów finansowania, tak aby ograniczyć ryzyko powielania kosztów związanych z nadzorem, zoptymalizować zasoby publiczne oraz uniknąć przenoszenia kosztów na konsumentów końcowych.

4.2.10. Do stabilności finansowej europejskich urzędów nadzoru może przyczynić się racjonalizacja kosztów wynikająca z reorganizacji logistycznej. Komitet popiera zaproponowany przez Komisję pomysł ustanowienia jednej siedziby dla europejskich urzędów nadzoru, również ze względu na większą skuteczność dialogu i koordynacji organów.

4.2.11. Komitet uważa, że racjonalizacja logistyczno-operacyjna jest ściśle związana z bazowym modelem nadzoru. W związku z tym zachęca Komisję do oceny śródkresowej, której celem byłoby zastanowienie się nad słusnością zmiany struktury europejskiego nadzoru poprzez jej optymalizację w odniesieniu do trzech zmiennych: funkcji, rynków i pośredników, być może wraz z rozważeniem przyjęcia podejścia dualistycznego (*twin peaks*).

4.2.12. Wreszcie, EKES uważa, że konieczne jest wzmocnienie demokratycznego systemu kontroli i monitorowania działań prowadzonych przez ERRS i europejskie urzędy nadzoru.

Bruksela, 18 lutego 2015 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
